

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Întâmpinării Domnului

Vă însoțesc în zile sfinte și pun masă de cuvânt cu voi, fiilor, și Mă împart apoi de pe masa Mea cu voi și se înmulțește praznicul cuvântului lui Dumnezeu peste pământ.

Pace vouă, o, pace vouă în zi de praznic împărațesc, după datina cea din străbuni, cea din părinți, fiilor! Vă învăț în ziua aceasta ca un Păstor ce vă sunt, și ca să vă hrănesc din cer și ca să învățați tot mai mult să stați copii, căci cine nu are părinți nu este copil, nu crește duhovnicește ca să fie copil cu părinți și să aibă parte de Dumnezeu mereu, mereu, și apoi pe vecii, căci am spus: *«Cine nu primește împărăția lui Dumnezeu ca un copil nu poate în el împărăția Mea»*.

Fiilor, fiilor, mulți sunt creștini pe pământ, dar puțini sunt între ei duhovnicești și copii prin aceasta, iar restul sunt creștini pământești, nu ascultă de cineva, ci numai de ei înșiși dinăuntru lor, iar din afară iau după cum le este placul, căci sunt pământești. Eu, Domnul, am fost tot timpul copil pe pământ, și am fost Copil duhovnicesc, căci am avut părinți și am ascultat de ei și n-am luat dinăuntru Meu, ci de la părinți. Așa și mama Mea Fecioara, copil a fost și ea mereu, căci n-a lucrat dinăuntru ei lucrul ei, ci tot ceea ce i s-a dat să facă de către cei ce o purtau pe ea, și iarăși, de cele scrise în legea care cerea să fie împlinită, și și-a luat ea Copilul în brațe și au mers la închinare în templu, au mers după lege, după părinți au mers, și și-a închinat ea Domnului Pruncul ei și s-a supus legii curățirii de după naștere, iar în templu a primit cuvinte peste ea și peste Mine prin duhul proorociei, toate cu supunere ca un copil, toate rupte din împărăția cerurilor dinăuntru ei.

Omului îi place să crească fiindcă nu-i place să fie copil, să rămână copil, să aibă părinți, să aibă făcător și povățuitor care să-i conducă pașii și gândul și fapta și simțirea și credința și toate cele dinăuntru lui ca să poată fi în el împărăția copiilor, împărăția lui Dumnezeu, cea de sus, și netrecătoare ca și Dumnezeu. David era așezat de Dumnezeu împărat peste poporul său, dar avea de părinte pe Dumnezeu și spunea el: *«Doamne, curățește-mă de cele ascunse ale mele și mă ferește de răul de la ele, de păcatele care se nasc prin cele ascunse în mine»*. O, Îi dădea Domnului loc înăuntru său, nu tăcea în el fără de știre, iar când greșea se descoperea pentru vindecare și plângea ca un copil după ajutor.

Taina și lucrarea de copil așez ca învățătură pe masa Mea de azi, căci greu se mai deprinde omul cu împărăția lui Dumnezeu înăuntru lui, fiilor! Dacă omul s-ar uita mai bine și mai mult la Mine ar putea atâta de ușor să înțeleagă această taină a vieții veșnice, taina împărăției lui Dumnezeu în om. Ce-i folosește omului dacă n-a voit cu împărăția lui Dumnezeu înăuntru său? Ce i-a folosit lui Adam dacă n-a rămas copil al Celui ce l-a zidit pe el din pământ și a așezat în el cerul, pe care Adam l-a dărmănat apoi?

A fi copil înseamnă a fi mare prin ascultare. A fi ascultător înseamnă a fi copil mereu mic. Iată, nu poate omul așa, nu poate încă de la începutul său pe pământ.

Mi-a dat Tatăl de lucru ca să-L ascult, iar Tatăl este în Mine din vecii. După facerea cerului și a pământului și a toate câte s-au zidit prin cuvânt, M-a trimis Tatăl pe pământ întâia oară, M-a trimis să lucrez pe pământ, iar pământul Mi-a fost așternut picioarelor Mele, Mi-a fost aluatul din care l-am lucrat pe om. Și dacă Mi-am sfârșit lucrul dat de Tatăl, am așezat duh de viață în omul cel zidit din pământ după chipul și asemănarea Mea. Apoi Tatăl a așezat în om înțelepciunea Sa și l-a așezat înaintea Sa ca să lucreze el lucrul cel cu ascultare dat lui, și a pus Adam nume peste toate cele ale facerii lui Dumnezeu și a stat ascultător ca un copil, până când s-a voit mare, mai sus ca Tatăl său, și s-a clătinat atunci împărăția Tatălui din el, și apoi s-a clătinat și el și și-a văzut plata neascultării.

Am venit apoi a doua oară pe pământ, și am ascultat de Tatăl să vin după om și să-l zidesc iarăși în Dumnezeu pe omul pierdut, și să răscumpăr Tatălui toată seminția ieșită din om. Așa am lucrat acum două mii de ani această lucrare dată de Tatăl, căci sunt copil și ascult lucrând, o, și de atunci lucrez și tot lucrez. Iar acum Tatăl Mă trimite a treia oară ca să Mă audă omul lucrând și cuvântând facerea din nou a lumii, a facerii lui Dumnezeu, iar cea mai grea piedică Mi-o pune omul.

Iată, omule, îți vin în ajutor pe pământ și te găsesc lucrând vicleșug și fățarnicie, când tu ai de lucrat veșnicia pe care ți-ai clătinat-o încă de la începutul tău cel de la Dumnezeu. Te chem spre Mine ca să vii să lucrăm împreună, dar tu mergi, mergi, și deodată te schimbi și îți iei iarăși mersul vechi și te așezi jos și nu mai mergi cum ai mers de când ai venit spre Mine să mergi și să înveți să mergi. O, ție nu-ți merge bine decât lângă Mine, dar iată, dai cu piciorul binelui tău mereu, mereu, iar Eu strig peste tot întoarcerea ta la Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, a stricat omul statul lui Dumnezeu înăuntrul său și a stat el în locul lui Dumnezeu. O, nu stați înăuntrul vostru, nu este de la Dumnezeu aceasta. Îi ia omul statul lui Dumnezeu și stă el înăuntrul său. Nu e bine. Iată ce este pe pământ din pricina aceasta! Unde nu este Dumnezeu este păcatul, numai păcatul. De aceea e bine să stea Dumnezeu înăuntrul omului cu împărăția Sa, care așteaptă să se trezească și să împărățească, numai să vrea omul, care trebuie să-și înțeleagă despărțirea lui de Dumnezeu, căci încă din rai s-a suit vulpea peste creștetul omului și l-a tras afară din grădina cea sfântă, și iată, nu-i este frică, nu-i este rușine femeii să umble cu vulpea la gât și pe cap ca să arate mai bine că e vulpe femeia, iar bărbații merg pe cale cu vulpea la braț și nu știu de ei, o, și cum să nu strige Domnul și să nu spună această durere rătăcitoare de om și de minte, începând de la copii și până la părinți, și iarăși, de la părinți până la copii!

Mă doare că stă omul înăuntrul lui închis, și că nu deschide ca să fie curățat de păcat prin lucrarea luminii de sus. Când, oare, va veni învierea Mea înăuntrul omului? Aștept omul să-Mi răspundă și să nu uite să-Mi răspundă, căci omul Îmi este dator, după ce am venit și am plătit viața lui ca să învieze el apoi.

Pământul trebuie înnoit, trebuie scos din mlaștina păcatelor de pe el, fiilor. Strig peste pământ să se oprească omul de la păcat și să se înnoiască pentru împărăția lui Dumnezeu înăuntrul său. E așa de frumos omul în care Dumnezeu trăiește și împărățește, iar Eu voiesc să se vadă minunea aceasta peste tot pământul și să vadă oamenii și să dorească și ei înnoirea lor!

O, omule, dacă nu aduci la înviere și la Dumnezeu pe semenii tăi, tu nu vei afla fericirea aceasta cât de mare este și ce-ți aduce ea. Grăbește-te să deschizi și să între Domnul în viața ta și să-L mărturisești prin sfințenia ta, iar cu limba să-I dai slavă și mulțumire pentru îndurarea Sa, și să nu tacă limba ta.

Fiilor, fiilor, am așezat cuvânt de ridicare din păcat a omului și aștept să Mă bucur de rod. Vin mereu în sărbători și cuvintez la voi și merg spre oameni cu glasul cuvântului Meu, care strigă pe ulițe. Vă dăruiesc puteri sfinte și pace vă dau vouă ca să Mă puteți primi și așeza pe cale spre oameni și ca să Mi se înmulțească mângâierea cea de la voi și să vă dau din ea, fiilor.

Pace vouă, ca să puteți lucra cu Mine și pentru Mine! Pace, fiilor, pace inimioarelor voastre, și împărțiți acum peste pământ cuvântul Meu! Amin, amin, amin.

02/15-02-2024